ॐ

मुकुन्दमाला **mukundamālā**

"Garland of Hymns to Mukunda"

रामुलु गजवाड *Rāmulu Gajavāḍa*

वन्दे मुकुन्दमरविन्ददलायताक्षं

कुन्देन्दुशङ्खदशनं शिशुगोपवेषम्।

इन्द्रादिदेवगणवन्दितपादपीठं

वृन्दावनालयमहं वसुदेवसूनुम्॥

vande mukunda-maravinda-dalāyatākṣaṁ
kundendu-śaṅkhada-śanaṁ śiśu-gopa-veṣam।
indrādideva-gaṇa-vandita-pāda-pīṭhaṁ
vṛndāvanālayamahaṁ vasudeva-sūnum ॥

घुष्यते यस्यनगरे रङ्गयात्रा दिनेदिने

तमहं शिरसावन्दे राजानं कुलशेखरम्।

ghuṣyate yasya nagare raṅgayātrā dinedine
tamahaṁ śirasāvande rājānaṁ kulaśekharam।

श्री वल्लभेति वरदेति दयापरेति

भक्तप्रियेति भवलुण्ठन कोविदेति।

नाथेति नागशयनेति जगन्निवासेति

आलाप(पि)नं प्रतिपदं कुरुमे(मां) मुकुन्द॥ १

śrī vallabheti varadeti dayāpareti
bhakta-priyeti bhavaluṇṭhana kovideti ।
nātheti nāga-śayaneti jagannivāseti
ālāpa(pi)naṁ prati-padaṁ kurume(māṁ) mukunda ॥ **1**

जयतु जयतु देवो देवकीनन्दनोऽयं
जयतु जयतु कृष्णो वृष्णिवंशप्रदीपः ।
जयतु जयतु मेघश्यामलः कोमलाङ्गो
जयतु जयतु पृथ्वीभारनाशो मुकुन्दः ॥ २ ॥

jayatu jayatu devo devakī-nandano'yaṁ
jayatu jayatu kṛṣṇo vṛṣṇi-vaṁśa-pradīpaḥ।
jayatu jayatu megha-śyāmalaḥ komalāṅgo
jayatu jayatu pṛthvī-bhāranāśo mukundaḥ ।। 2।।

मुकुन्द मूर्ध्ना प्रणिपत्य याचे ।
भवन्तमेकान्तमियन्तमर्थम् ।
अविस्मृतिस्त्वच्चरणारविन्दे
भवे भवे मेऽस्तु भवत्प्रसादात् ॥३ ॥

mukunda mūrdhnā praṇipatya yāce।
bhavantamekāntamiyantamartham।
avismṛtistvaccaraṇāravinde
bhave bhave me'stu bhavatprasādāt ।।3।।

नाहं वन्दे तव चरणयोर्द्वन्द्वमद्वन्द्वहेतोः
कुम्भीपाकं गुरुमपि हरे नारकं नापिनेतुम्।
रम्यां रामां मृदुतनुलतां नदने नापि रन्तुम्
भावे भावे हृदयभवने भावयेयं भवन्तम्॥ ४॥

nāhaṁ vande tava caraṇayor-dvandvam-advandva-hetoḥ
kumbhī-pākaṁ gurumapi hare nārakaṁ nāpi-netum।
ramyāṁ rāmāṁ mṛdu-tanu-latāṁ nadane nāpi rantum
bhāve bhāve hṛdaya-bhavane bhāvayeyaṁ bhavantam।। 4।।

नास्था धर्मे न वसुनिचये नैव कामोपभोगे
यद्यद्भव्यं भवतु भगवन् पूर्वकर्मानुरूपम्।
एतत्प्रार्थ्यं मम बहुमतं जन्मजन्मान्तरेऽपि
त्वत्पादाम्भोरुहयुगगता निश्चला भक्तिरस्तु॥ ५॥

nāsthā dharme na vasunicaye naiva kāmopabhoge
yadyadbhavyaṁ bhavatu bhagavan pūrvakarmānurūpam।
etat-prārthyaṁ mama bahu-mataṁ janma-janmāntare'pi
tvat-pādāmbho-ruha-yugagatā niścalā bhaktir-astu ।। 5।।

दिवि वा भुवि वा ममास्तु वासो
नरके वा नरकान्तक प्रकामम्।
अवधीरितशारदारविन्दौ

चरणौ ते मरणेऽपि चिन्तयामि ॥ ६ ॥

divi vā bhuvi vā mamāstu vāso
narake vā narakāntaka prakāmam|
avadhīritaśāradāravindau
caraṇau te maraṇe'pi cintayāmi|| 6||

कृष्ण त्वदीयपदपङ्कजरान्तः

अद्यैव मे विशतु मानसराजहंसः ।

प्राणप्रयाणसमये कफवातपित्तैः

कण्ठावरोधनविधौ स्मरणं कुतस्ते ॥ ७ ॥

kṛṣṇa tvadīyapadapaṅkajarāntaḥ
adyaiva me viśatu mānasarājahaṁsaḥ|
prāṇaprayāṇasamaye kaphavātapittaiḥ
kaṇṭhāvarodhanavidhau smaraṇaṁ kutaste ||7 ||

चिन्तयामि हरिमेव सन्ततं

मन्दमन्दहसिताननामुबुजम् ।

नन्दगोपतनयं परात्परं

नारदादिमुनिबृन्द वन्दितम् ॥ ८ ॥

cintayāmi harimeva santataṁ
mandamandahasitānanāmubujam|
nandagopatanayaṁ parātparaṁ
nāradādi-munibṛnda vanditam || 8 ||

करचरणसरोजे कान्तिमन्नेत्रमीने

श्रममुषि भुजवीचिव्याकुलेऽगाधमार्गे ।

हरिसरसि विघायापीय तेजोजलौघं

भवमरुपरिखिन्नः खेदमद्यत्यजामि ॥ ९

karacaraṇasaroje kāntimannetramīne
śramamuṣi bhujavīcivyākule'gādhamārge|
harisarasi vighāyāpīya tejojalaughaṁ
bhavamaruparikhinnaḥ khedamadyatyajāmi ||9||

सरसिजनयने सशङ्खचक्रे

मुरभिदि मा विरमस्व चित्त रन्तुम् ।

सुखकरमपरं न जातु जाने

हरिचरणस्मरणामृतेन तुल्यम् ॥ १०

sarasijanayane saśaṅkhacakre
murabhidi mā viramasva citta rantum|
sukhakaramaparaṁ na jātu jāne
haricaraṇasmaraṇāmṛtena tulyam || 10 ||

माभीर्मन्दमनो विचिन्त्य बहुधा यामीश्चिरं यातनाः

नामी नः प्रभवन्ति पापरिपवः   स्वामी ननु श्रीधरः ।

आलसस्यं व्यपनीय भक्तिसुलभं   ध्यायस्व नारायणं

लोकस्य व्यसनापनोदनकरो   दासस्य किं न क्षमः ॥ ११ ॥

mābhīrmandamano vicintya bahudhā
yāmīściraṁ yātanāḥ
nāmī naḥ prabhavanti pāparipavaḥ
svāmī nanu śrīdharaḥ|
ālasasyaṁ vyapanīya bhaktisulabhaṁ
dhyāyasva nārāyaṇaṁ
lokasya vyasanāpanodanakaro
dāsasya kiṁ na kṣamaḥ || **11**

भवजलधिगतानां द्वन्द्ववताहतानां
सुतदुहितृकलत्रत्राणभारार्दितानाम्।
विषमविषयतोये मज्जतामप्लवानां
भवतु शरणमेको विष्णुपोतोनराणाम्॥ १२

bhavajaladhigatānāṁ dvandvavatāhatānāṁ
sutaduhitṛkalatratrāṇabhārārditānām|
viṣamaviṣayatoye majjatāmaplavānāṁ
bhavatu śaraṇameko viṣṇupotonarāṇām|| *12*

भवजलधिमगाधं दुस्तरं निस्तरेयं
कथ मह मिति चेतो मास्मगाः कातरत्वं।
सरसिजदृशि देवे तावकी बक्तिरेका
नरकभिदि निशण्णा तारयिष्यत्यवश्यम्॥ १३

bhavajaladhi-magādhaṁ dustaraṁ nistareyaṁ
katha maha miti ceto māsmagāḥ kātaratvaṁ|
sarasijadṛśi deve tāvakī baktirekā
narakabhidi niśaṇṇā tārayiṣyatyavaśyam || 13

तृष्णातोये मदनपवनोद्धूत मोहोर्मिमाले
दाराऽवर्तेतनयसहज ग्राहसङ्घाकुलेच ।
संसाराख्ये महति जलधौ मज्जतां नस्त्रिधामन्
पादाम्भोजे वरद भवतो भक्तिनावं प्रयच्छ ॥ १४ ॥

tṛṣṇātoye madanapavanoddhūta mohormimāle
dārā'vartetanayasahaja grāhasaṅghākuleca।
saṁsārākhye mahati jaladhau majjatāṁ nastridhāman
pādāmbhoje varada bhavato bhaktināvaṁ prayaccha।। **14**

माद्राक्षं क्षीणपुण्यान् क्षणमपि भवतो भक्तिहीनान् पादाब्जे
माश्रौषं श्राव्यबन्धं तवचरित मापासान्य दाख्यानजातम् ।
मास्मार्षंमाधवत्वामपि भुवनपतेचेतसा पह्नुवानान्
माभूवं त्वत्सपर्याव्यतिकर रहितो जन्मजन्मान्तरेऽपि ॥ १५

mādrākṣaṁ kṣīṇapuṇyān kṣaṇamapi
bhavato bhaktihīnān pādābje
māśrauṣaṁ śrāvyabandhaṁ tavacarita
māpāsānya dākhyānajātam ।
māsmārṣammādhavatvāmapi
bhuvanapatecetasā pahnuvānān
mābhūvaṁ tvatsaparyāvyatikara
rahito janmajanmäntare'pi || 15

जिह्वे कीर्तय केशवं मुररिपं चेतो भज श्रीधरं
पाणिद्वन्द्व समर्चयाऽच्युतकथाः श्रोत्रद्वय त्वं श्रुनु।
कृष्णं लोकय लोचनद्वय हरेर्गच्छाङ्घ्रियुग्माऽलयं
जिघ्रघ्राण मुकुन्द पादतुलसीं मूर्धन्नमाधोक्षजम्॥ १६ ॥

jihve kīrtaya keśavaṁ muraripaṁ ceto bhaja śrīdharaṁ
pāṇidvandva samarcayā'cyutakathāḥ śrotradvaya tvaṁ śrunu|
kṛṣṇaṁ lokaya locanadvaya harergacchāṅghriyugmā'layaṁ
jighraghrāṇa mukundatulasīṁ mūrdhannamādhokṣajam || 16 ||

हे लोकाः श्रुणुत प्रसूति मरण व्यादेश्चि कित्सामिमाम्
योगज्ञाः समुदाहरन्ति मुनयो यां याज्ञवल्कादयः।
अन्तर्ज्योति रमेयमेकममृतं कृष्णाख्यमापीयतां
तत्पीतं परमौषधं वितनुते निर्वाणमात्यन्तिकम्॥ १७

he lokāḥ śruṇuta prasūti maraṇa
vyādheści kitsāmimām
yogajñāḥ samudāharanti munayo
yāṁ yājñavalkādayaḥ|
antarjyoti rameyamekamamṛtaṁ
kṛṣṇākhyamāpīyatāṁ
tatpītaṁ paramauṣadhaṁ vitanute
nirvāṇamātyāntikam **|| 17**

हे मर्त्याः परमं हितं श्रुणुत वो वक्ष्यामि संक्षेपतः

संसारार्णव मापदूर्मिबहुलं सम्यक्प्रविश्य स्थिताः ।

नानाज्ञानमपास्य चेतसिनमोनारायणायेत्युमुं

मन्त्रं सप्रणवं प्रणामसहितं प्रावर्तयध्वं मुहुः ॥ १८

he martyāḥ paramaṁ hitaṁ
śruṇuta vo vakṣyāmi saṅkṣepataḥ
saṁsārārṇava māpadūrmibahulaṁ
samyakpraviśya sthitāḥ ।
nānājñānamapāsya cetasi
namonārāyaṇāyetyumuṁ
mantraṁ sapraṇavaṁ praṇāmasahitaṁ
prāvartayadhvaṁ muhuḥ ।। **18**

पृथ्वी रेणुरणुः प्रयांसि कणिकाः फल्गुस्फुलिङ्गोलघुः

तेजो निश्वसनं मरुत्तनुतरं रन्ध्रं सुसूक्ष्मं नभः ।

क्षुद्रा रुद्रपितामहप्रभृतयः कीटास्समस्तास्सुराः ।

दृष्टे यत्र स तावको विजयते भूमावधूतावधिः ॥ १९

pṛthvī reṇuraṇuḥ prayāṁsi kaṇikāḥ
phalgusphuliṅgolaghuḥ।
tejo niśvasanaṁ maruttanutaraṁ
randhraṁ susūkṣmaṁ nabhaḥ।
kṣudrā rudrapitāmahaprabhṛtayaḥ
kīṭāssamastāssurāḥ।

dṛṣṭe yatra sa tāvako vijayate
bhūmāvadhūtāvadhiḥ || **19**

बद्धेनाञ्जलिना नतेन शिरसा गात्रैस्सरोमोद्गमैः
कण्ठेन स्वरगद्गदेन नयनोद्गीर्णबाष्पाम्बुना ।
नित्यं त्वच्चरणारविन्दयुगलध्यानामृतास्वादिनाम्
अस्माकं सरसीरुहाक्ष सततं सम्पद्यतां जीवितम् ॥ २०

baddhenāñjalinā natena śirasā gātraissaromodgamaiḥ
kaṇṭhena svaragadgadena nayanodgīrṇabāṣpāmbunā|
nityaṁ tvaccaraṇāravindayugaladhyānāmṛtasvādinām
asmākaṁ sarasīruhākṣa satataṁ sampadyatāṁ jīvitam||

हे गोपालक हे कृपाजलनिधे हे सिन्धुकन्यापते
हे कंसान्तक हे गजेन्द्रकरुणापारीण हे माधव ।
हे रामानुज हे जगत्त्रयगुरो हे पुण्डरीकाक्ष मां
हे गोपीजननाथ पाल परं जानामि न त्वां विना ॥ २१

he gopālaka he kṛpājalanidhe he sindhukanyāpate
he kaṁsāntaka he gajendrakaruṇāpārīṇa he mādhava ।
he rāmānuja he jagattrayaguro he puṇḍarīkākṣa māṁ
he gopījananātha pāla paraṁ jānāmi na tvāṁ vinā ॥**21**

भक्तापायभुजङ्गगारुडमणिः त्रैलोक्यरक्षामणिः
गोपीलोचनचातकाम्बुदमणिस्सौन्दर्यमुद्रामणिः ।
यःकान्तामणिरुक्मिणीघनकुचद्वन्द्वैकभूषामणिः
श्रेयो देवशिखामणिर्दिशतु नो गोपालचूडामणिः ॥ २२

bhaktāpāyabhujaṅgagāruḍamaṇiḥ trailokyarakṣāmaṇiḥ
gopīlocanacātakāmbudamaṇissaundaryamudrāmaṇiḥ|
yaḥkāntāmaṇirukmiṇīghanakucadvandvaikabhūṣāmaṇiḥ
śreyo devaśikhāmaṇirdiśatu no gopālacūḍāmaṇiḥ|| 22

2

शत्रुच्छेदैकमन्त्रं सकलमुपनिषद्वाक्यसम्पूज्यमन्त्रं
संसारोत्तारमन्त्रं समुपचिततमस्सङ्गनिर्याणमन्त्रम् ।
सर्वैश्वर्यैकमन्त्रं व्यसनभुजगसंदष्टसन्त्राणमन्त्रं
जिह्वे श्रीकृष्णमन्त्रं जप जप सततं जन्मसाफल्यमन्त्रम् ॥ २३

śatrucchedaikamantraṁ sakalamupaniṣad-
vākyasampūjyamantraṁ
saṁsārottāramantraṁ samupacitatama-
ssaṅganiryāṇamantram|
sarvaiśvaryaikamantraṁ vyasanabhujaga
sandaṣṭasantrāṇamantraṁ
jihve śrīkṛṣṇamantraṁ japa japa satataṁ
janmasāphalyamnantram|| 23

व्यामोहप्रशमौषधं मुनिमनोवृत्तिप्रवृत्त्यौषधं
दैत्येन्द्रार्तिकरौषदं त्रिभुवनीसञ्जीवनैकौषधम् ।
भक्तान्तर्हितौषधं भवभयप्रध्वंसनैकौषधं
श्रेयःप्राप्तिकरौषधं पिब मनश्श्रीकृष्णदिव्यौषधम् ॥ २४

vyāmohapraśamauṣadhaṁ
munimanovṛttipravṛttyauṣadhaṁ
daityendrārtikarauṣadaṁ
tribhuvanīsañjīvanaikauṣadham।
bhaktāntahitauṣadhaṁ
bhavabhayapradhvaṁsanaikauṣadhaṁ
śreyaḥprāptikarauṣadhaṁ piba
manaśśrīkṛṣṇadivyauṣadham।। 24

आम्नायाभ्सनान्यरण्यरुदितं वेदव्रतान्यन्वहं
मेदश्छेदफलानि पूर्तविधयस्सर्वे हुतं भस्मनि ।
तीर्थानामवगाहनानि च गजस्नानं विना यत्पद
द्वन्द्वाम्भोरुहसंस्मृतिर्विजयते देवस्य नारायणः ॥ २५

āmnāyābhsanānyaraṇyaruditaṁ vedavratāānyanvahaṁ
medaśchedaphalāni pūrtavidhayassarve hutaṁ bhasmani।
tīrthānāmavagāhanāni ca gajasnānaṁ vinā yatpada
dvandvārmbhoruhasaṁsmṛtirvijayate devasya nārāyaṇaḥ।।

श्रीमन्नाम प्रोच्य नारायणाख्यम्
के न प्रापुर्वाञ्छितं पापिनोऽपि ।
हा न पूर्वं वाक्प्रावृत्ता न तस्मिन्
तेन प्राप्तं गर्भवासादिदुःखम् ॥ २६

śrīmannāma procya nārāyaṇākhyam
ke na prāpurvāñchitaṁ pāpino'pi|
hā na pūrvaṁ vākprāvṛttā na tasmin
tena prāptaṁ garbhavāsādiduḥkham || 26

मज्जन्मनः फलमिदं मधुकैटभारे
मत्प्रार्थनीय मदनुग्रह एष एव ।
त्वद्भृत्यभृत्यपरिचारकभृत्यभृत्य-
-भृत्यस्यभृत्य इति मां स्मर लोकनाथ ॥ २७

majjanmanaḥ phalamidaṁ madhukaiṭabhāre
matprārthanīya madanugraha eṣa eva |
tvadbhṛtyabhṛtyaparicārakabhṛtyabhṛtya-
-bhṛtyasyabhṛtya iti māṁ smara lokanātha || 27

नाथे नः पुरुषोत्तमेत्रिजगता मेकाधिपे चेतसा
सेव्ये स्वस्य पदस्य दातरि सुरे नारायणे तिष्ठति ।
यं किञ्चित्पुरुषाधमं कतिपयग्रामेशमल्पार्थदं
सेवायै मृगयामहे नरं अहो मूका वराका वयम् ॥ २८

nāthe naḥ puruṣottametrijagatā mekādhipe cetasā
sevye svasya padasya dātari sure nārāyaṇe tiṣṭhati |
yaṁ kiñcitpuruṣādhamaṁ katipayagrāmeśamalpārthadaṁ
sevāyai mṛgayāmahe naraṁ aho mūkā varākā vayam || 28

मदन परिहर स्थितिं मदीये

मनसि मुकुन्द पदारविन्द धाम्नि।

हरनयनकृशानुना कृशोसि

स्मरसि न चक्र पराक्रमं मुरारेः॥ २९

madana parihara sthitiṁ madīye
manasi mukunda padāravinda dhāmni|
haranayanakṛśānunā kṛśosi
smarasi na cakra parākramaṁ murāreḥ|| **29**

तत्त्वं ब्रुवाणानि परं परस्मात्

मधु क्षरन्तीव सतां फलानि।

प्रावर्तय प्राञ्जलिरस्मि जिह्वे

नमानि नारायणगोचराणि॥ ३०

tattvaṁ bruvāṇāni paraṁ parasmāt
madhu kṣarantīva satāṁ phalāni|
prāvrataya prāñjalirasmi jihve
namāni nārāyaṇagocarāṇi|| **30**

इदं शरीरं परिणामपेशलं

पतत्यवश्यं श्लथसन्धि जर्जरम्।

किमौषधैः क्लिश्यसि मूढ दुर्मते

निरामयं कृष्णरसायनं पिब॥ ३१

idaṁ śarīraṁ pariṇāmapeśalaṁ
patatyavaśyaṁ ślthasandhi jarjaram |
kimauṣadhaiḥ kliśyasi mūḍha durmate
nirāmayaṁ kṛṣṇarasāyanaṁ piba || **31**

दारा वाराकरवरसुता ते, तनूजो विरिञ्चिः
स्तोता वेदस्तव, सुरगणो भृत्यवर्गः प्रसादः।
मुक्ति,र्माया जगदविकलं, तावकी देवकी ते
माता, मित्रं बलरिपुसुत, स्त्वय्यतोऽन्यं न जाने॥ ३२

dārā vārākaravarasutā te, tanūjo viriñciḥ
stotā vedastava, suragaṇo bhṛtyavargaḥ prasādaḥ|
mukti,rmāyā jagadavikalaṁ, tāvakī devakī te
mātā,mitraṁ balaripusuta,stvayyato'nyaṁ na jāne||32

कृष्णो रक्षति नो जगत्रय गुरुः कृष्णं नमस्याम्यहम्
कृष्णेनामरशत्रवो विनिहताः कृष्णाय तस्मै नमः।
कृष्णादेव समुत्थितं जगदिदं कृष्णस्य दासोऽस्म्यहम्
कृष्णे तिष्ठति सर्वमेतदखिलं हे कृष्ण रक्षस्व माम्॥३३

kṛṣṇo rakṣati no jagatraya guruḥ kṛṣṇaṁ namasyāmyaham
kṛṣṇenāmaraśatravo vinihatāḥ kṛṣṇāya tasmai namaḥ|
kṛṣṇādeva samutthitaṁ jagadidaṁ kṛṣṇasya dāso'smyahaṁ
kṛṣṇe tiṣṭhati sarvametadakhilaṁ he kṛṣṇa rakṣasva mām||

तत्त्वं प्रसीद भगवन् कुरुमय्यनाथे
विष्णो कृपां परमकारुणिकः किल त्वम्।
संसारसागरनिमग्नमनन्त दीनं
उद्धर्तुमर्हसि हरे पुरुषोत्तमोऽसि ॥ ३४

tattvaṁ prasīda bhagavan kurumayyanāthe
viṣṇo kṛpāṁ paramakāruṇikaḥ kila tvam।
saṁsārasāgaranimagnamananta dīnaṁ
uddhartumarhasi hare puruṣottamo'si ।। **34**

नमामि नारायणपादपङ्कजं
करोमि नारायणपूजनं सदा।
वदामि नारायणनाम निर्मलं
स्मरामि नारायण तत्त्वमव्ययम्॥ ३५

namāmi nārāyaṇapādapaṅkajaṁ
karomi nārāyaṇapūjanaṁ sadā।
vadāmi nārāyaṇanāma nirmalaṁ
smarāmi nārāyaṇa tattvamavyayam।। **35**

श्रीनाथ नारायण वासुदेव
श्रीकृष्ण भक्तप्रिय चक्रपाणे।
श्रीपद्मनाभाच्युत कैटभारे
श्रीराम पद्माक्ष हरे मुरारे॥ ३६

śrīnātha nārāyaṇa vāsudeva
śrīkṛṣṇa bhaktapriya cakrapāṇe|
śrīpadmanābhācyuta kaiṭabhāre
śrīrāma padmākṣa hare murāre || 36

अनन्त वैकुण्ठ मुकुन्द कृष्ण
गोविन्द दामोदर माधवेति ।
वक्तुं समथोऽपि नवक्ति कश्चित्
अहो! जनानां व्यसनाभिमुख्यम् ॥ ३७

ananta vaikuṇṭha mukunda kṛṣṇa
govinda dāmodara mādhaveti|
vaktuṁ samatho'pi navakti kaścit
aho! janānāṁ vyasanābhimukhyam|| *37*

ध्यायन्ति ये विष्णुमनन्त मव्ययं
हृत्पद्म मध्ये सततं व्यवस्थितम् ।
समाहितानां सतताभयप्रदं
ते यान्ति सिद्धिं परमाञ्च वैष्णवीम् ॥ ३८

dhyāyanti ye viṣṇumananta mavyayaṁ
hṛtpadma madhye satataṁ vyavasthitam |
samāhitānāṁ satatābhayapradaṁ
te yānti siddhiṁ paramāñca vaiṣṇavīm || 38

क्षीरसागरतरङ्ग शीकराऽऽसार तारकित चारुमूर्तये ।
भोगिभोगशयनीयशायिने माधवाय मधुविद्विषे नमः ॥ ३९

kṣīrasāgarataraṅga śīkarā''sāra tārakita cārumūrtaye।
bhogibhogaśayanīyaśāyine mādhavāya madhuvidviṣe namaḥ।। 39

यस्य प्रियौ श्रुतिधरौ कविलोकवीरौ
मित्रे द्विजन्मवर पद्मशरावभूताम्।
तेनाम्बुजाक्ष चरणाम्बुज षट्पदेन
राज्ञा कृताकृतिरियं कुलशेखरेण ॥ ४०

yasya priyau śrutidharau kavilokavīrau
mitre dvijanmavara padmaśarāvabhūtām।
tenāmbujākṣa caraṇāmbuja ṣaṭpadena
rājñā kṛtākṛtiriyaṁ kulaśekhareṇa।। **40**

घुष्यते यस्यनगरे रङ्गयात्रा दिनेदिने
तमहं शिरसावन्दे राजानं कुलशेखरम्।

ghuṣyate yasya nagare raṅgayātrā dinedine
tamahaṁ śirasāvande rājānaṁ kulaśekharam।

यदक्षर पदभ्रष्टं मात्राहीनन्तु यद्भवेत्।
तत्सर्वं क्षम्यतां देव नारायण नमोस्तुते ॥

yadakṣara padabhraṣṭaṁ mātrāhīnantu yadbhavet ।
tatsarvaṁ kṣamyatāṁ deva nārāyaṇa namostute ।।

कायेन वाचा मनसेन्द्रयैर्वा
बुद्ध्यात्मना वा प्रकृतेः स्वभावात्।

करोमि यद्यत् सकलं परस्मै
नारायणेति समर्पयामि ॥

kāyena vācā manasendrayairvā
buddhayātmanā vā prakṛteḥ svabhāvāt।
karomi yadyat sakalaṁ parasmai
nārāyaṇeti samarpayāmi ।।

सर्वं श्रीकृष्णार्पणमस्तु *sarvaṁ śrīkṛṣṇārpaṇamastu*
May all this be offered Lord śrīkṛṣṇa

ॐ अस्मद्गुरुभ्यो नमः asmadgurubhyo namaḥ
Salutations to the tradition of all our Gurus

सम्पूर्णम् *sampūrṇam*